Leiðbeining til lærarar

Føroyskt

E-stig

1. august 2023

Krøvini til lærugreinina føroyskt eru ásett í námsætlanini í føroyskum 1-A og í støðisnámsætlanini. Í hesi leiðbeiningini eru frágreiðingar um nøkur av hesum settu krøvum. Sitat úr galdandi námsætlanum eru markað við skákskrift.

Tilhoyrandi skjøl

- Námsætlan – føroyskt 1-A
- Støðisnámsætlan
- Leistur – eftirmeting og afturboðan
- Leistur – próvtøkuspurdómur – føroyskt E-stig
- Leiðbeining – próvtøkuspurdómur – føroyskt E-stig

Tímatal

Undirvísingin fevnir um 55 klokkutímar (60 minuttir). Skúlaskeiðið er tjúgu vikur, og vanliga verður undirvíst fýra undirvísingartímar (45 minuttir) um vikuna.

Innihaldsyvirlit

1. Kjarnaøki 3
1.1. Talaða málið 3
1.2. Skrivaða málið 4
1.3. Málkunnleiki 4
2. Førleikar 4
2.1. Faklig førleikamál – E-stig 4
2.2. Støðisførleikar 6
3. Eftirmeting og próvtøka 6
3.1. Eftirmeting og afturboðan 6
3.2. Støðumet 7
3.3. Munnlig próvtøka á E-stigi 7
3.3.1. Dømingargrundarlag – munnlig próvtøka á E-stigi 9
3.3.2. Próvtalslýsing – munnlig próvtøka á E-stigi 9

1. Kjarnaøki

Lærugreinin føroyskt hevur trý ymisk kjarnaøki, ið eru tey somu frá lægsta til hægsta stig. Økini umskarast og virka fyri ein stóran part saman í undirvísingini.

- *Talaða málið*
- *Skrivaða málið*
- *Málkunnleiki*

Føroyskt 1-A

Kjarnin í lærugreinini føroyskum er føroyskt mál og føroyskir tekstir við støði í víðkaða teksthugtakinum, sum fevnir um øll sløg av tekstum. Teksthugtakið fevnir sostatt bæði um siðbundin fagur- og yrkisbókmentalig tekstsløg og um film, ljóð, myndir, heimasíður og aðrar margháttaðar tekstir.

Kjarnaøkini umskarast, soleiðis at skilja, at flestu tekstir og arbeiðshættir hava eyðkenni frá meira enn einum kjarnaøki. Tískil verður fyri tað mesta arbeitt á fleiri kjarnaøkjum samstundis, hóast denturin kann liggja á ávísum kjarnaøki.

Mælt verður til, at næmingarnir í føroyskum á E-stigi til samans lesa tað, sum svarar til umleið 80 síður av ástøði og tekstum, herímillum eisini margháttaðum tekstum. Síðutalið er leiðbeinandi, soleiðis at skilja, at tað ikki er ætlanin, at lærarar skulu telja allar síður og uppgeva síðutøl. Síðutalið er í sjálvum sær ikki avgerandi fyri, hvussu nógv tíð verður brúkt til undirvísing og arbeiði við ymsu tekstunum, og rúm skal eisini vera fyri at arbeiða við margháttaðum tekstum, sum ikki hava síðutøl.

Næmingarnir eiga at fáa ávirkan á tekstúrvalið, og ávísa yrkisútbúgvingin eigur, um til ber, at síggjast aftur í tekstúrvalinum.

Tekstir, sum verða lisnir í lærugreinini føroyskum, eiga at vera á føroyskum máli.

At lesa nógv mennir bæði lesi- og skriviførleikar. Umframt vavið á tekstum, sum er nevnt omanfyri, eigur undirvísingin at eggja næmingunum til at lesa framíhjá. Hetta kann gerast t.d. í samstarvi við bókasavnið á skúlanum.

1.1. Talaða málið

Kjarnaøkið talaða málið snýr seg um at tosa, at lurta, at skilja og at rannsaka talaða føroyska málið. At samskifta væl og skiljandi og at lurta eru avgerandi sosialir og mentanarligir førleikar. Støðan, samskift verður í, skapar karm um samskiftisháttin. Undirvísingin skal tí fevna um ymisk munnlig tekstsløg og margháttað tekstsløg, sum hvørt á sín hátt skulu styrkja fatanina av ymsum munnligum samskiftisháttum og av leiklutum teirra samskiftandi.

Føroyskt 1-A

Talaða málið fevnir bæði um at viðgera talað mál, so sum kjak, røður og poddvarp, og um at samskifta munnliga og halda munnligar framløgur. Ymisk munnlig tekstsløg skulu viðgerast, men denturin eigur, um til ber, at liggja á yrkisviðkomandi tekstum.

1.2. Skrivaða málið

Kjarnaøkið skrivaða málið snýr seg um at lesa og skriva føroyskt. At lesa og skriva eru javnskipaðar læritilgongdir, har næmingurin mennir skriviførleikan við at lesa og lesiførleikan við at skriva. Hugur næminganna at lesa og skriva skal stimbrast og somuleiðis tilvitan teirra um lesi- og skrivitilgongdina. Undirvísingin skal fevna um eitt fjølbroytt úrval av ymiskum fagur- og yrkisbókmentaligum tekstsløgum, herímillum eisini margháttaðum tekstsløgum.

Føroyskt 1-A

Skrivaða málið fevnir bæði um at lesa tekstir og at skapa tekstir. Lisna tekstúrvalið skal fevna um ymisk tekstsløg, men denturin eigur, um til ber, at liggja á yrkisviðkomandi tekstum og tekstsløgum.

1.3. Málkunnleiki

Kjarnaøkið málkunnleiki fevnir um føroyska mállæru og málsøgu. Næmingarnir fáa innlit í málið sum skipan og tilknýti tess til mentan og samleika. Undirvísingin skal fevna um mállæru á støðugt hækkandi torleikastigi, føroyska málsøgu og norðurlendska málfelagsskapin.

Føroyskt 1-A

Arbeiðast skal við mállæru, soleiðis at næmingarnir ogna sær førleikar at samskifta munnliga og skrivliga á røttum, neyvum og hóskandi føroyskum máli.

2. Førleikar

2.1. Faklig førleikamál – E-stig

Fakligu førleikamálini eru orðað eftir besta próvtali, soleiðis at skilja, at um næmingurin hevur ognað sær førleikamálini væl og virðiliga, fær hann/hon próvtalið 12. Eins og kjarnaøkini umskarast ymsu fakligu førleikamálini, og í flestu førum verður arbeitt við fleiri førleikamálum samstundis.

- *at orða seg málsliga rætt, greitt, neyvt og fjølbroytt, bæði skrivliga og munnliga, eftir endamáli og samskiftisstøðu*

Føroyskt 1-A

Føroyskt mál og málnýtsla eru støðugt í broyting, og tí ber neyvan til at gera eina fullfíggjaða lýsing av rættari, greiðari, neyvari og fjølbroyttari málnýtslu. Endamálið og samskiftisstøðan hava eisini sína ávirkan á málnýtsluna, og umráðandi er tí altíð at hava hesi í huga, tá ið metast skal um málnýtslu.

At læra at orða seg væl og neyvt, eins og lýst omanfyri, krevur, at næmingarnir arbeiða nógv og miðvíst við málinum, bæði munnliga og skrivliga. Við at lesa nógvar fjølbroyttar tekstir økist orðfeingið, eins og næmingarnir læra orð- og setningsmyndir, sum hjálpa teimum við stavseting og orðalagi. Venjingar, bæði munnligar og skrivligar, eru eisini neyðugar fyri at kunna røkka málinum.

Skrivliga eiga næmingarnir at orða seg rætt á føroyskum sambært teimum stavsetingar- og mállærureglum, sum eru galdandi. Í talumáli eru fleiri variatiónir, so sum staðbundnir málføramunir

og samanfall av ymsum bendingum. Tó eiga næmingarnir, eisini í munnligum samskifti, at leggja seg eftir at málbera seg rætt, greitt, neyvt og fjølbroytt. Atlit skal tó takast at ymsu málførunum hjá næmingunum.

- *at nýta og grunda um viðkomandi samskiftishættir og grundgevingarhættir eftir endamáli og samskiftisstøðu*

Føroyskt 1-A

Næmingarnir eiga at gerast tilvitaðir um viðurskiftini millum sendara, móttakara, miðil og innihald í samskiftisstøðuni. Slík tilvitan styrkir førleikan at velja viðkomandi hættir at samskifta og grundgeva, bæði munnliga og skrivliga. Undirvísingin eigur eisini at fevna um samskifti á talgildum pallum, herímillum á sosialum miðlum.

- *at skyna á ymsum samskiftisháttum í fyritøkum og á stovnum, herímillum innanhýsis og uttanhýsis samskiftisháttum*

Føroyskt 1-A

Næmingarnir eiga at arbeiða við dømum um samskifti í fyritøkum og/ella á stovnum, bæði innanhýsis og uttanhýsis samskifti. Talan kann eitt nú vera um teldupostsamskifti, fundarfrásagnir og starvsumsóknir.

- *at velja og nýta viðkomandi framløguhættir, herímillum munnligar og margháttaðar, eftir evni og endamáli*

Føroyskt 1-A

At leggja fram er grundleggjandi førleiki í lærugreinini føroyskum, sum skal styrkjast og venjast. Næmingarnir eiga at skipa framløgur av ymsum slag. Talan kann eitt nú vera um at halda munnligar framløgur fyri flokkinum og at skapa ymsar margháttaðar framløgutekstir.

- *at velja og nýta ymsar viðkomandi lesisnildir eftir lesiendamáli, tekstslagi og høpi*

Føroyskt 1-A

Næmingarnir eiga at gerast tilvitaðir um ymiskar lesisnildir, soleiðis at tey gerast før fyri at lesa eftir lesiendamáli. Dømi um lesisnildir eru: yvirlitslesing, snarlesing, nærlesing og punktlesing. Tað er í hesum sambandi umráðandi, at lesiendamálið verður lýst, og at undirvísingin eisini verður skipað soleiðis, at lesiendamálið er ymiskt. Dømi um lesiendamál kunnu vera: fáa vitan, greina og tulka, svara fakligum spurningum, skriva um tekstin, uppliva lesigleði, víðka um orðfeingið, menna málsligar førleikar o.s.fr.

Upplestur mennir eisini lesiførleikarnar, og næmingarnir eiga javnan at lesa upp. Í upplestrinum eigur dentur m.a. at verða lagdur á framburð, lesiferð og hóskandi áherðslu.

- *at greina, tulka og seta í frásjón ymisk fagur- og yrkisbókmentalig tekstsløg, herímillum eisini margháttað tekstsløg*

Føroyskt 1-A

Næmingarnir eiga at fáa kunnleika um ymisk amboð at greina og tulka fagur- og yrkisbókmentaligar tekstir. Fagurbókmentalig greiningaramboð fevna eitt nú um frásagnarviðurskifti, bygging, persónslýsingar, umhvørvislýsingar og huglag. Yrkisbókmentalig greiningaramboð fevna eitt nú um grundgevingar, málnýtslu og viðurskiftini millum sendara, móttakara, miðil og innihald. Viðvíkjandi

margháttaðum tekstum skulu visuellu og ljóðligu viðurskiftini eisini viðgerast, og arbeiðast kann eitt nú við myndagreining og filmsgreining. Umframt greining og tulking skulu tekstirnir eisini setast í frásjón, tað kann t.d. vera í samfelagsligt høpi ella í tíðarhøpi.

- *at velja og nýta viðkomandi skrivisnildir og skriva ymisk viðkomandi tekstsløg, herímillum eisini margháttað tekstsløg*

Føroyskt 1-A

At málbera seg skrivliga er týðandi førleiki, sum næmingarnir skulu venja javnt og samt. Næmingarnir eiga regluliga at skriva í vanligu undirvísingini. Skrivivenjingar kunna m.a. fevna um mállæruuppgávur, smáar ávegistekstir og margháttaðar tekstir, so sum framløgutekstir.

2.2. Støðisførleikar

- *Lesing*
- *Skriving*
- *Munnligt samskifti*

Støðisnámsætlan

Lesing, skriving og munnligt samskifti eru grundleggjandi førleikar í føroyskum, sum eru væl lýstir í pørtunum um kjarnaøki og faklig førleikamál.

- *Kt-førleikar og talgildisbúgving*

Støðisnámsætlan

Av viðkomandi kt-amboðum í lærugreinini føroyskum kunnu nevnast forrit til at skapa og viðgera tekstir, herímillum eisini margháttaðar tekstir, framløguforrit, samskiftis- og samstarvsforrit, rættstavari, talgildar orðabøkur, leitiskipanir o.s.fr. Næmingarnir eiga eisini at fáa innlit í kt-amboð við vitlíki (AI) og møguleikar og avmarkingar við vitlíki. Kt-amboð við vitlíki kunnu nýtast skilagott og viðkomandi til eitt nú at finna upplýsingar og til at fáa íblástur og hugskot.

Umráðandi er, at næmingarnir fata kt-amboðini sum nýtsluamboð og lata føroyskfakliga evnið, sum arbeitt verður við, verða ráðandi, tá ið ávísa kt-amboðið skal veljast. Við regluliga at nýta kt-amboð til at loysa ymsar uppgávur læra næmingarnir av egnum royndum fyrimunir og vansar við at nýta ymisk kt-amboð í lærugreinini føroyskum.

3. Eftirmeting og próvtøka

3.1. Eftirmeting og afturboðan

Aðalmálið við allari undirvísing í øllum skúlaverkinum er, at allir næmingar áhaldandi læra og mennast, og tí eru reglulig eftirmeting og afturboðan um úrtøku og menning næminganna sameindur partur av allari undirvísing í øllum lærugreinum og á øllum stigum í skúlaverkinum.

Í hesum sambandi er tað týdningarmikið, at skúlaverkið strembar eftir at skapa eitt trygt og mennandi undirvísingarumhvørvi, har undirvísingin er fjøltáttað og væl skipað við dygdargóðum fakligum

innihaldi og háttaløgum. Harumframt er tað týdningarmikið, at undirvísingin hevur ítøkilig mál, so næmingarnir vita, hvat uppgávurnar fevna um, og hvat væntað verður av teimum.

Eftirmeting av úrtøkuni gevur bara meining, um hon verður fylgd upp av ítøkiligari afturboðan, sum tekur saman um núverandi støðu, heildarúrtøku og menning næminganna. Lærararnir skulu tí hava innlit í úrtøku, arbeiðslag og ídni hjá næmingunum í læritilgongdini.

Afturboðanin til næmingarnar skal leggja dent á næsta stig í tilgongdini og undirvísingina frameftir. Fyri næmingarnar snýr tað seg um, hvussu tey kunnu menna úrtøku og hegni, umframt hvussu tey kunnu tillaga ella møguliga bøta um arbeiðslag og avrik. Fyri lærararnar snýr afturboðan seg um at tillaga undirvísingina við støði í vitan um næmingaúrtøku, undirvísingargongdir, háttaløg o.a.

Eftirmetingin skal saman við afturboðan leggja áherðslu á læri- og menningartilgongdina heldur enn á sjálvt úrslitið. Endamálið er at eggja og stuðla næmingunum í áhaldandi at vilja læra og menna fakligu, persónligu og sosialu fortreytirnar.

Støðisnámsætlan

Næmingarnir skulu javnan fáa afturboðan og leiðbeining í sínum arbeiði. Hetta kann eitt nú gerast við javnan at vísa á førleikamálini og at vísa á hóskandi hjálparmiðlar og arbeiðshættir, sum næmingarnir kunnu fáa gagn av. Afturboðanin kann vera munnlig ella skrivlig. Víst verður til leiðbeinandi skjalið ”Leistur – eftirmeting og afturboðan”, sum lærarar kunnu styðja seg til.

Umráðandi er eisini, at lærarin leggur undirvísingina soleiðis til rættis, at næmingarnir fáa bestu fortreytir at læra. Tískil eiga undirvísingargongdir altíð at eftirmetast við tí fyri eyga at betra um undirvísingina.

3.2. Støðumet

Næmingarnir skulu við lokið skúlaskeið hava eitt støðumet eftir galdandi próvtalsstiga.

Støðumetið verður givið við støði í fakligu førleikamálunum og støðisførleikunum. Støðumetið er sostatt meting lærarans av, í hvønn mun næmingarnir í framdum avrikum lúka sett førleikamál, samanborið við framda undirvísing.

Støðumetið skal lýsa fakliga støðið í løtuni, tá ið metið verður givið. Talan eigur sostatt ikki at vera um eina meting yvir eitt longri tíðarskeið ella eitt miðal av fleiri avrikum.

Atburður, uppmøting og arbeiðssemi eiga í sjálvum sær ikki at vera tikin við í støðu- og ársmetini.

Er próvtøka ikki í føroyskum, verður støðumetið sett í prógv næmingsins.

3.3. Munnlig próvtøka á E-stigi

Munnliga próvtøkan er ein próvtøka í upplestri og munnligum samskifti.

Próvtøkan fevnir um upplestur og eina munnliga framløgu við støði í einum evni ella eini verkætlan, sum arbeitt hevur verið við í útbúgvingini. Lærarin í føroyskum velur og avmarkar í samráð við

næmingin evnið, sum skal vera grundarlag undir munnligu próvtøkuni. Hetta skal vera gjørt í seinasta lagi seinasta undirvísingardag.

Próvhoyrarin orðar ein spurdóm til munnligu framløguna, sum próvtakarin fær útflýggjaðan í minsta lagi tveir dagar fyri munnligu próvtøkuna. At stuðla munnligu framløguni skal próvtakarin hava ein marghááttaðan tekst, sum próvtakarin sjálvur hevur fyrireikað framman undan próvtøkuni við støði í útflýggjaða spurdóminum. Próvhoyrarin velur og útflýggjar, somuleiðis í minsta lagi tveir dagar fyri próvtøkuna, próvtakaranum ein tekst, svarandi til umleið 1/4 normalsíðu, at lesa upp til munnligu próvtøkuna.

Próvhoyringin varir umleið 20 minuttir, íroknað próvdøming. Próvtakarin leggur fyri við upplestrinum og framløguni. Restin av tíðini er faklig samrøða millum próvtakara og próvhoyrara við støði í munnligu framløguni og margh± áttaða tekstinum.

Sami spurdómur kann ikki nýtast fleiri ferðir í sama flokki/bólki.

Føroyskt 1-A

Føroyskfakligi parturin av próvtøkuni er samskifti og upplestur. Sjálvt evnið, sum próvtakarin hevur framløgu um, skal vera viðkomandi fyri yrkisútbúgvingina og nýtist ikki at vera føroyskfakligt.

Evnið skal veljast og avmarkast í samráð við próvtakaran, men próvtakarin skal ikki kenna spurdómin fyrr enn í minsta lagi tveir dagar fyri próvtøkuna. Hetta er fyri, at hann/hon ikki skal kunna fyrireika framløguna í smálutir frammanundan. Sami spurdómur kann ikki nýtast fleiri ferðir í sama flokki/bólki. Um fleiri næmingar velja sama evni, skulu spurdómarnir vera ymiskt orðaðir.

Skilagott er at byggja spurdómin taksonomiskt upp, so at lættari verður hjá próvtakaranum at skipa framløguna. T.d. kann spurdómurin vera tríbýttur: Greið frá – viðger – met um. Próvtakarin eigur eisini saman við spurdóminum at fáa at vita, at tað er umráðandi, at framløgan fevnir um umleið tíggju minuttir, tí rúm skal eisini vera fyri upplestri og fakligari samrøðu.

Marghááttaði teksturin, sum t.d. kann vera ein talgildur framløgutekstur, skal stuðla munnligu framløguni, t.d. við stikkorðum, hagtølum ella myndum. Fyri at sleppa undan seinkingum og møguligum tøkniligum trupulleikum er skilagott at biðja próvtakararnar senda próvhaldaranum marghááttaða tekstin við eini freist nakað undan sjálvari próvtøkuni.

Fakliga samrøðan millum próvtakara og próvhoyrara skal hava støði í samskiftinum og miðlingini av evninum.

Skilagott er, um teksturin, sum próvtakarin skal lesa upp, er um sama evni, sum munnliga framløgan. Tá kann upplesturin blíva ein natúrlig byrjan ella eitt natúrligt framhald av framløguni. Eydnast ikki at finna ein hóskandi tekst um sama evni, kann próvhoyrarin velja annan hóskandi tekst. Próvtakarar, sum hava valt sama evni, kunnu fáa sama tekst at lesa upp.

Víst verður til skjalið “Leiðbeining – próvtøkuspurdómur – føroyskt E-stig”.

3.3.1. Dømingargrundarlag – munnlig próvtøka á E-stigi

Í dømingini verður dentur lagdur á, í hvønn mun próvtakarin lýkur faklig mál, sum eru sett í lærugreinini. Próvtakarin skal sýna evni til sjálvstøðugt og við neyvum og fjølbroyttum máli at leggja fram og viðgera tilfar við støði í einum spurdómi. Hann/hon skal sýna, at hann/hon dugir at skipa framløguna greitt við margháttaða tekstinum sum stuðulsteksti og nýta viðkomandi samskiftishættir og grundgevingarhættir. Eisini verður dentur lagdur á, at próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni. Í upplestrinum verður dentur lagdur á, at próvtakarin lesur raðið og týðiliga.

Givið verður eitt próvtal við støði í einari heildarmeting av samlaða avriki próvtakarans, har upplesturin telur umleið 1/5, margháttaði teksturin umleið 1/5 og munnliga próvhoyringin umleið 3/5.

Føroyskt 1-A

Munnliga próvhoyringin, t.e. framløgan og fakliga samrøðan, telja mest í heildarmetingini. Upplesturin og margháttaði teksturin telja umleið 1/5 hvør. Lesur próvtakarin ikki upp, ella hevur hann/hon ongan margháttaðan tekst, er hetta í sjálvum sær ikki nóg mikið til, at próvtakarin ikki stendur alla próvtøkuna, men at 1/5 av próvtøkuni ikki er staðin telur sjálvsagt niður í heildarmetingini.

3.3.2. Próvtalslýsing – munnlig próvtøka á E-stigi

Próvtal	Heiti	Lýsing
12	Framúr gott	Próvtakarin lesur raðið við týðiligum framburði og góðari lesiferð. Hann/hon vísir við tónalagi, áherðslu og natúrligum steðgum, at hann/hon hevur skilt tekstin til fulnar. Ongar ella bert týdningarleysar villur eru í upplestrinum. Framløgan er sera greið og væl skipað, og próvtakarin vísir, at hann/hon er sera tilvitað/-ur um samskiftisstøðu og endamál. Málburðurin er góður og neyvur og hóskandi til samskiftisstøðuna. Próvtakarin er sera virkin í fakligu samrøðuni. Margháttaði teksturin stuðlar sera væl framløguni, og teksturin er rættur og neyvur við ongum ella bert fáum týdningarleysum villum.
10	Sera gott	Próvtakarin lesur raðið við týðiligum framburði og góðari lesiferð. Hann/hon vísir við tónalagi, áherðslu og natúrligum steðgum, at hann/hon hevur skilt tekstin til fulnar. Nakrar villur eru tó í upplestrinum. Framløgan er greið og væl skipað, og próvtakarin vísir, at hann/hon er tilvitað/-ur um samskiftisstøðu og endamál. Málburðurin er sum heild góður og neyvur og hóskandi til samskiftisstøðuna. Próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni.

		Margháttaði teksturin stuðlar væl framløguni, og teksturin er rættur og neyvur, tó við nøkrum villum.
7	Gott	Próvtakarin lesur rímiliga raðið við rímiliga týðiligum framburði og góðari lesiferð. Hann/hon vísir so nøkulunda við tónalagi, áherðslu og natúrligum steðgum, at hann/hon hevur skilt tekstin. Fleiri villur eru tó í upplestrinum. Framløgan er rímiliga greið og væl skipað, og próvtakarin megnar at vísa, at hann/hon er tilvitað/-ur um samskiftisstøðu og endamál. Málburðurin er rímiliga góður og neyvur og hóskandi til samskiftisstøðuna. Próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni. Margháttaði teksturin stuðlar framløguni, og teksturin er nøkulunda neyvur men við fleiri villum.
4	Hampiligt	Próvtakarin lesur rímiliga raðið við rímiliga týðiligum framburði rímiligari lesiferð. Hann/hon vísir so nøkulunda við tónalagi, áherðslu og natúrligum steðgum, at hann/hon hevur skilt tekstin. Fleiri grovar villur eru tó í upplestrinum. Framløgan er ikki serliga væl skipað, men próvtakarin megnar tó at vísa, at hann/hon sum heild er tilvitað/-ur um samskiftisstøðu og endamál. Málburðurin er rímiliga góður og neyvur og hóskandi til samskiftisstøðuna. Próvtakarin er sum heild virkin í fakligu samrøðuni. Margháttaði teksturin stuðlar sum heild framløguni, og teksturin er nøkulunda neyvur, men við fleiri grovum villum.
02	Nøktandi	Próvtakarin lesur ikki serliga raðið, men heldur orð fyri orð. Framburðurin er ikki serliga týðiligur, og hann/hon megnar so dánt at vísa, at tað lisna er skilt. Fleiri grovar villur eru í upplestrinum. Framløgan er ikki serliga væl skipað, og próvtakarin megnar so dánt at vísa tilvitan um samskiftisstøðu og endamál. Málburðurin er í lagi, men ikki serliga neyvur og heldur ikki serliga hóskandi til samskiftisstøðuna. Próvtakarin er ikki serliga virkin í fakligu samrøðuni. Margháttaði teksturin stuðlar so dánt framløguni, og teksturin er ikki serliga neyvur við fleiri grovum villum.
00	Ikki nøktandi	Verður givið fyri ikki nøktandi avrik, ið ikki stendur mát og ikki lýkur fakligu málini í lærugreinini.
-3	Heilt vánaligt	Verður givið fyri heilt vánaligt avrik, sum als ikki kann verða góðtikið.